

Hit Élet

Szigliget

2013/4. 61.

ŐSZ

Idézetek a Hit évében

„A hit varázslata a világmindenség legnagyobb erőinek, mégpedig a gondolat erejének a megtestesülése.

Hinni – mégpedig olyan mélységesen, hogy az irányítsa a gondolatainkat – meglehetősen nehéz. Szellemi fegyelmet igényel. Önfeláldozást igényel. Teljes odaadást igényel. A hit nemcsak valami felszínes dolog az agyunkban. Nemcsak holmi sekélyes meggyőződés szavakba öntése.

A hit az emberek legerősebb fegyvere, és ha mélyen gyökeredző hitünk van, semmi sem tud legyőzni bennünket. Semmi.”

(Norman Vincent Peale)

Túrmezei Erzsébet Isten madárkái

Isten madárkái tovahagytak minket.
Verebek lakják most fecskefészkeinket.
Isten madárkái messze délre szálltak.
Fényes napkeletig bizony meg se álltak.
Őket a hideg tél utol se éri.
Röptüket ragyogó napsugár kíséri.
Hozzánk tavaszt hoznak, tőlünk nyarat visznek.
Csalóka, szép őszenek egy percig se hisznek.
Istenem, ha én is madárkád lehetnék,
zord, hideg világban tavaszt hirdethetnék!
Milyen jó is volna! Jöhetne hideg tél,
dermesztőn, fagyosan fújhatna hideg szél:
messze délre szállnék, addig meg se állnék.
Én Istenem, bárcsak madárkáddá válnék!

Ó, adj nekem, kérlek, boldog fecskeszívet,
napsugárral teltet és Tehozzád hívet!
Adj nekem hitszárnyat, könnyű fecskeszárnyat,
ha jön a hideg tél, hogy Tehozzád szálljak,
szerető szíveden puha fészket rakjak,
s örökkön örökké Tenálad maradjak!

Ünnepi koncertek a szigligeti templomban

Templomunk a közelmúltban két koncertnek is otthont adott. 2013. augusztus 20-án a hévízi Musica Antiqua együttes, míg szeptember 14-én a balatonedericsi Magnificat Kórus előadásain vehettek részt az érdeklődők.

Augusztus 20-a, Szent István király ünnepe alkalmából az ünnepi szentmise keretében megáldották az új kenyeret, ezután pedig a Musica Antiqua koncertje következett. A Szigligetre érkezett együttes tagjai az „Ó, Szent István dicsértessél” című énekkel kezdték az augusztus 20-ai műsort. Ezt követően furulyák és vonós hangszerek kíséretében reneszánsz, barokk, és klasszikus műveket adtak elő.

A Musica Antiqua Együttes 1977-ben alakult Adorján József karnagy vezetésével. A zenekar jelenlegi művészeti vezetője Varga Endre. Az együttes a hazai helyszínek mellett többször lépett fel Erdélyben, Németországban, Svájcban, Belgiumban, Dániában, Ausztriában, és Angliában is. Az egy megjelent kazetta és 7 CD lemez mellett számos rangos elismerést is magáénak tudhat az együttes, mint a Belga Külügyminisztérium „Pro Musica” emlékérmét, az Európai Ifjúsági Zenekari Fesztivál „cum laude” I. helyezését, de többször kapott Arany Minősítést is Keszthely városától.

Templomunk búcsúnapja alkalmából - szeptember 14-én -, a balatonedericsi Magnificat Kórus adott koncertet a szigligeti templomban. A szomszédos település kórusa többször fellépett már a környéken, de Kőszegen és Erdélyben is találkozhattunk velük. Rendszeres fellépői a környező települések jótékonyági, és kulturális eseményeinek. Ez alkalommal az ünnepre szépen feldíszített szigligeti templomban is meghallgathattuk a 15 fővel érkezett Kórus előadását. A fellépéseken kívül az énekkar a balatonedericsi templomban egyházi szolgálatot is ellát, amelyről nagyvárosok székesegyházai és példát vehetnek. Balatonedericsen minden év adventjében megszervezik a már hagyományosnak mondható kórustalálkozót. Az énekkar vezetője Némethné Kálmán Zsuzsanna. A legnagyobb elismerés a kórusnak valószínűleg XVI. Benedek pápa elismerő levele, amelyben áldását adta a Kórus tagjaira.

A Magnificat Kórus a templombúcsú alkalmából Mária énekeket adott elő, de hallhattuk a nagyszütröttői szertartásból ismerős „Ahol szeretet” című éneket, és a nagyszombaton elhangzó „Surrexit Christus Hodie” éneket is.

A koncert után a szigligeti Egyházközség és Önkormányzat szeretetvendégség keretében köszönte meg a Kórustagoknak a szép előadást. Remélhetőleg ez az alkalom ismét ráébreszti a koncerten résztvevő hallgatóságot a templombúcsú mélyebb, lelki tartalmára. Ezúton is köszönjük a Magnificat Kórusnak, hogy fellépésükkel még szebbé tették templomunk búcsúnapjának ünnepét!

A balatonedericsi Magnificat Kórus előadása templomunk búcsúnapján

Rónay György **A kert**

A b.-i vonalon, két állomás közt, körülbelül egyforma távolságra mind a kettőtől, van egy kis kert. Mindössze néhány négyzetméter, és a leglassúbb vonat ablakából is mindössze néhány másodpercre látszik. Se tanya, se kunyhó, se őrház nincs a közelében. Semmi, csak ez a kert, tavasztól őszi virágban.

Valaki eljön valahonnét, talán kilométerekről, és fölássza a földet. Magokat szór, palántákat duggat. A kert a legnagyobb aszályban is virít: valaki eljön valahonnét, és megöntözi a növé-

nyeket. Kút nincs a közelben; talán kilométerekről hozza a vizet, kora hajnalban vagy késő este; mert a kertben soha nem látni senkit. Semmi mást, mint a virágokat.

Kié lehet ez a kert ott a sínek mentén: ez a maroknyi virág a le-lecsapódó mozdonyfüstben? Kinek lehet fontos, hogy aki a világnak azon a pontján kinéz a vonat ablakán, tavasztól őszi virágot lásson?

Mindenesetre van egy ember, akinek fontos. Akinek az a fontos, hogy a virágait lássák, és nem az, hogy tudjanak róla. Egy Névtelen, aki a világnak azon a parányi pontján évről évre új lapot ír a virágaival egy Kódexbe, amelyet még a leglassúbb személyvonat ablakából sem olvashatni tovább egy-két másodpercnél.

De aki olvasta, sosem felejt el. Az tudja, hogy van legalább egy pontja a világnak, ahol évről-évre kivirul ugyanaz a kert, ugyanannak a névtelen szorgalomnak a szeretetében.

Wass Albert **Látható az Isten**

Füben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban, kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly mélység,
amiben Ő benne nincsen.
Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.

De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.
Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:

Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon.

